

● תקרית הגבול האחרונה עם סוריה תפתח לכל אורך החזית עם רע"ם. אם כי אין לצפות לפעולות תגובתיות צבאיות מיידיות מצד ישראל, אין זה מן הנמנע כי המצב יתדרדר עד כדי כך שצה"ל יאחז באמצעים דרסטיים מרחיקי לכת.

● לעומת זאת, כמות כמעט כי החזית המדינית תתחמם במידה ניכרת. התביעה הראשונה, העומדת על הפרק, מצד מצרים: פינוי כוח החירום של האו"ם, היושב על גבול הרצועה וסיני. פירוש הדבר, במקרה ויצא לפועל: מצרים תוכל שוב להפריע כראות עיניה לשיים חופשי לאילת. גם אם לא תשתמש בכוח, האיום של שימוש בכוח דיו כדי להרתיע את חברות הספנות הזרות המפליגות לאילת.

● צפוי משבר ביחסים בין מפא"י למפלגות השמאל בקואליציה הממשלתית. לאחר שהרחיק את התיים מן הממשלה, אין זה מן הנמנע כי זויד בן גוריון יסתכסך עם שותפיו משמאל ויכריז על הממשלה כממשלת מעבר עד הבחירות.

● הרבנות הראשית כולה תשתף פעולה עם שר הדתות הרב סולידאנו. בהתייחס ציונות פנימיות, שנערכו בי" מים האחרונים בצמרת הרבנות הראשית, הסתמן קו לפיו לא תחרים הרבנות את הרב סולידאנו, למרות העובי זה שהוא לא קיבל את הצעתו לנהל את השרות.

● ריב פנימי במשי רד החוק עלול להתי פוצץ על כותרות ה"עיתונים. שרת החוק, גולדה מאיר, האשימה לאחרונה את ציר ישראל בואשינגטון, יע קב הרצוג, כי בעת שחתו האחרונה של מי שהיה שר הדתות, הי"כ משה ספירא בארצות הברית, סייע לו הרצוג להפיץ את דעותיו כאיש אופוזיציה, מעל דפי העיתונות האמריקנית. הרצוג דחה בתוקף האשמה זו, וטען כי הוא רואה עצמו חופשי לא לענות על סיפורי רכילות. גולדה הודיעה כי תעביר את העניין להכרע חו של בי. ג'י.

● צפה להפגנות סר ערות במעברות ובי מחנות העולים. הפלגה הדתית הלאומית בישראל השנייה, קיבלו הוראה לארגן סורה של הפגנות עולים מארצות המזרח, בטענה כי הם הופלו לרעה, לעומת העולים שהגיעו ממזרח אירופה.

● גם בלי שתתקבל איזו שהיא החלטה בקשר לפליטים הערבים, תעשה ישראל מצידה ג'סטתה. היא תעביר לסוכנות הסעד למען הפליטים שליו או"ם, סכום כסף רציני, שיציע לאותם פליטים, שיביעו את הסכמתם להשתקע בישיבת קבע בארצות ערב, או להגר לנסיכויות הנפט ולארצות אמריקה הדרומית.

● ספר על פרשות העליה לארץ מאז קום המדינה עשוי לעורר סערה בחדשים הקרובים. הספר, פרי עטו של חבר כנהלת הסוכנות היהודית וראש מחלקת העליה זלמן שרגאי, ימשש בידי החוגים הדתיים חומר לתעמולה בחירות נגד מפא"י, שכן יהיו בו מסמכים שיעידו כי מפא"י ניסתה למנוע את עליית יהודי המזרח, בתקופות שונות.

● משה שרת יצא לביקור בחבש כדי לנסות ולקשור קשרים דיפלומטיים גלויים בין חבש לישראל. הקשרים בין ממשלת אדיס אביבה וממשלת ישראל לא נשאו עד כה אופי רשמי, אולם לאור הצלחות האנטינאצריים בסודן ובטוניס, מקווה ישראל כי שוב לא תהיה אימת מצריים על הנגוס החבשי והוא יסכים להצהיר על קשרים גלויים בין חבש וישראל.

● לורנס אוליבייה היווואן לוי עתידים להופיע בערב קרואה בחיבל התרבות. אנשי לשכת הססחר חציערת עושים את כל המאמצים כדי להביא את הזוג לפחות לערב אחד, שהכנסתו תוקדש למסרות צדקה.

● בקרוב יוחל ביצור סרט עילתי ישראלי באורך מלא. הסרט, שעלילתו תהיה עמידת הגבורה של מצודת צפת בתקופת מלחמת העצמאות, יופק על ידי התאחדות בעלי בתי הקולנוע, בשיתוף עם אולפני החסרס. התסריט המקורי נכתב בידי יעקב דויזון, יושב ראש התאחדות בעלי בתי הקולנוע, וההוו שיושקע בסרט יגיע למאה אלף ל"י.

● בקרוב תוגש לנכנת הצעה לשינוי פקודת חוק תראינוע. ועדה בינמשרדית, בה ישתתפו גם אישי ציבור ונציגי בעלי בתי הקולנוע, תעבד את הצעה שתקבע בקורות מה תפקידה של הצנזורה ומה חובותיה של בעלי בתי הקולנוע. עד כה נהלו עניינים אלה לפי פקודה מיושנת משנת 1927.

הינו כשר להמדרין. ברחובות ירושלים אף הופיע כרוז אנונימי מ"י חתום "אחד הרבנים", שסיפר כי חלב העדה החרדית מרפתות נבטת שאול נחלב על ידי ערבי, מבלי שיהודי "עמוד על גבו". השיבו מיד שלושה מרבני נטורי קרתא, חברי בית הדין של העדה החרדית, בכרוז שהודבק לצד הפרוץ האנונימי: "מיס כר פי דוברי שקר" טענתם: א) יהודי ער מד על גבו של הגוי החולב; ב) אפילו אם לא כן, אין זה עדיין פוסל את החלב. דלתות נעולות לעדות. שוב נשא "אחד הרבנים" את דברו מעל חומות ירושלים: אפילו אם החלב אינו אסור, טען, אין יהודים חרדים באמת נוהגים לשחות אותו. האסמכתה: חרם קדמוני. אם לשפוט לפי מה שקרה לאחר מכן, אפשר היה לחשוב כי הגוול הלבן הפך לדיו שחור, כדי לספק את צרכיהם של מדיסי הכרוזים. רבני העדה החרדית לא נשארו חייבים, פירסמו כרוז שני. וכפי שכל פרה יודעת, ההגנה היעילה ביותר היא ההתקפה. הם התקיימו: נודעו עניו לשמוע מגידי אמה, שבמחלבות טרח התנהלה כי שבת האחרונה עבודה כבימי חול. על האשמה זו יכלו לכפר רק שני כרוזים. הם הופיעו למחרת. האחד היה של ועד הרבנים של בית הדין של אגודת ישראל, בו נקבע כי נעשתה חקירה מדוקדקת והוברר כי לא נעשה שום חילול שבת. בכרוז השני אישר פנחס הורביץ, המשגיח הקבוע מטעם הרבנות במחלבות טרה: הוא הופיע בבית הרב רייזמן, חבר בית הדין של חמדה חחרדית, העיד בפניו כי לא היה חילול שבת במחלבה. הרב הזמין להופיע ולהעיד בסני בית הדין כולה, אך משהוסיף, לא הותר לו להיכנס.

הסרט הגרמני היחיד המותר להצגה בישראל ?

לאחר שהמטרה עצרה את מכלים, הת בררה הנקינה בעורחה היה הופך מכלים שטרות כסף לחלומות מטרטרים: שמואל מורחי, שוכה מומן לרשיון בגלל נכות, הופיע אצל רופא אורחי, הציג עצמו כגוס, מיכאל מורחי, קיבל תעודת נכה, המקנה לו את הזכות לרשיון הנדרש. מכלים רק טיפל בהעברת תעודת הרופא לידי השלטונות המוסמכים.

אילת פתיחת סוף העולם

כושית ערומה רקדה ופיזזה על הקיר ממול לבאר העגול. תופים בורמזיים השמיעו את קולם העמום כומן שולגלות צילוניות הפחדו אורחים חשוכים. מלצרים בחולצות לבנות, הריצו כוסות ברנדי תמורת תשלום במנומנים כשביזני, מנהל הבית, צרח בקולי קולות: "נלסון! מה לקחת בעד סנדביץ?" זוכה לתשובה כיידית: "קח את הנקיני!" מי לא היה שפז ראש העיר ואשתו, נציג משרד הפיתוח ואשתו, מנהלי כל מוסד לכלי חשוב ונשותיהם, חברי המועצה ו קציני צבא בכירים שלא שמעו להוראות קצין הכסתון המוהיר אותם שלא לבוא אל נלסון: "הוא מסוכן. אל תבואו לשם." ריקה זרמי, זנחה את תורת החינוך ה" חופשי, לקחה את בעלה, שלחה את מועדון התיאטרון לאנחות ובאה לכאן. על גבי אקרודיון מצוחצת, כשמאידהוא מנפח ב" ומנגן את הלחיה, יגון יוחנן את הסלע חאדום, הרחוק מאן מהלך 100 ק"מ: "הו הסלע האדום, עונים קולות שתויים מהחצה. במקום אלסקה, מועדון. על מועדון סוף העולם, חלם רפי נלסון עוד בימים בהם היה בטוח כי יגיע עוד היום והוא יבקר בו, בסוף העולם ממש. רצינית לנסוע ל" (חמשך בעמוד 12)

תליאביב פיצה ישראלית

רק לפני שנתיים היה בתי הקפה כסית ורוזל את מרכו של רחוב דיונוגף בתל אביב, עד שיום אחד בא אלכס שור, חובב גסטרונומיה מובהק, הפך חנות ספרים ליד כיכר דיונוגף למנון בנוסח אירופי, הציע לקהל מאכלים שונים מהחומום והפלפל ה" שיגרתיים, ושינה בכך את הנוף של רחוב דיונוגף. לא רק שאורחי תליאביב החלו לאכול במקום פלפל, פיצות איטלקיות ונק" ניקיות בתוך לחמניות חמות, אלא שמד נוגים כדוגמת הפיצה החלו לצוץ לרוב. אולם אלכס שור לא פחד מהתחרות. הוא השקיע עם שותפיו 50 אלף ל"י בעסק, קיבל מבעלי הבית, חמשת האחים מסרי, הבטחה שבאותו בית לא יקום כל עסק דומה לפיצה שלו. אולם בעלי הבית נתנו את ההבטחה לפני שהפיצה הפכה עסק מסחרי מצויין.

למרות שידעו מראש לאיזו מטרה שכר את המקום, תבעו ממנו יום אחד לחסל את מטבתו, בטענה שהריח העולה מתורו הסיצה שולל מאיתנו את ההנאה של תנאי מגורים שהינם רגיזים להם עד כה. אלכס שור, שלמרות שהוא נראה איטלקי מבטן ומלידה, הוא ילד גרמני שהתחנך בהלה, בין השאר בביתו של שמואל דיין, פנה לעורך דין ובעלי הבית חזרו בהם מתיבעתם.

חתישוכה: פיגאל. בפעם אחרת נכנסו האחים מסרי לסכסוך עם אלכס בגלל הכס" את שחציו לפני חנות הפיצה. ניכר היה בהם שאינם משלימים עם חנות מעין זו בביתם. אולם החוק עמד לצידו של אלכס והם לא יכלו לעשות לו דבר. אבל ריח הפיצה, ששלל מהם את ההנאה של תנאי מגורים רגיזים, נכנס טוב טוב לנחיריהם של האחים מסרי. השבוע הם פתחו באותו בנין כזון בשם פיגאל.

היה זה העתק כמעט מדויק של המבנה, המתקנים, והקישוט של הפיצה של אלכס, שכמשך חדשים ניסו להבריחה מבנינם.

דרכי חיים
מגעים החלומות
השוקתו הנסחרת של ניסים בן סניור